

یادداشت محسن جلال پور؛

بیم و امیدها برای پسته ایران

تهدید بزرگ پیش رو دارد: تهدید اول مربوط به بخش کشاورزی این صنعت است که به خاطر ساختار خرده مالکی، از بهره‌وری پایین رنج می‌برد، در نتیجه راندمان تولید پسته در هکتار در کشور ما پایین است. آب همیشه از مشکلات اساسی ما بوده و در سال‌های گذشته، فرونشست زمین هم به آن اضافه شده است. در فرآوری پسته، شرایط بهتری داریم؛ ماشین‌آلاتی که در این صنعت به کار رفته، تقریباً به‌روز و مدرن است.

ما خبر بد اینکه در صادرات، مشکلات نگران‌کننده‌ای داریم.

از یک سو قیمت تمام‌شده محصول ما از قیمت تمام‌شده محصول آمریکا بسیار بالاتر است و از سوی دیگر، تحریم هستیم اما آن‌ها دست بالاتر را دارند و

خشکبار، امسال بیش از یک میلیون و ۲۰ هزار تن پسته در جهان برداشت می‌شود. سهم آمریکا حدود ۶۰۰ هزار تن است. ایران ۲۰۰ هزار تن محصول خواهد داشت و دیگر کشورها از جمله ترکیه، سوریه و اسپانیا حدود ۲۲۰ هزار تن برداشت می‌کنند. ظاهراً ۲۰۰ هزار تن محصول از سال گذشته باقی مانده که در مجموع، کل پسته امسال حدود یک میلیون و ۲۲۰ هزار تن خواهد بود. حال که ابر و باد و مه و خورشید و فلک دست‌به‌دست هم داده‌اند تا ایران پسته بیشتری داشته باشد، آیا در صادرات هم شرایط بهتر خواهد بود؟

به گمانم نه؛ چون شرایط برای حضور در بازارهای جهانی از همیشه سخت‌تر است.

در حال حاضر صنعت پسته ایران چند

محسن جلال پور: پسته ایران از سال ۱۳۹۷ به این سو روزهای خوبی را پشت سر نگذاشته؛ نه محصول خوبی داشته‌ایم و نه صادراتمان خوب بوده. مصرف داخلی هم به‌طور مداوم کاهش یافته است اما شاید سال ۱۴۰۲ سالی متفاوت باشد.

در پنج سال گذشته حداکثر محصول برداشت‌شده در کشور ۱۵۰ هزار تن بوده اما گاهی برداشت محصول به ۴۰ تا ۵۰ هزار تن نیز رسیده که عدد پایینی است.

ما خبر خوب این است که امسال محصول خوبی داریم.

هرچند انجمن ملی پسته هنوز نتیجه‌برآوردهایش را اعلام نکرده اما احتمالاً امسال بیش از ۲۰۰ هزار تن پسته برداشت خواهد شد.

بر اساس پیش‌بینی اتحادیه جهانی